

IN MEMORIAM

Christoffer Grönholm

(1949 – 2011)

– ystävä ja esimies

TAPASIN CHRISTOFFER GRÖNHOLMIN ensimmäisen kerran nuorena opiskelijana syksyllä 1990. Christoffer toimi valtiotieteiden professorina Svenska social- och kommunalhögskolanissa päätyönsä ohella. Jo ensimmäisestä luennoista lähtien pidin Christofferista, hänen innostava tapansa luennoita oli poikkeuksellinen. Christoffer samastui opiskelijoihinsa ja hänen osaamisensa, positiivisuutensa ja charminsa tekivät vaikutuksen.

Samana syksynä mietin kuumeisesti, mistä löytäisin sopivia töitä, joita voisin opintojen ohella tehdä. Eräänä iltana puhelimeni soi ja iloinen ääni sanoi: ”Hei, täällä on Christoffer.” Hämmästyin. Meillä oli ollut tentti ja ensimmäinen ajatukseni oli, että hän ilmoittaa että tenttini meni penkin alle. ”Olisitko kiinnostunut töistä Svenska folkskolans vännar -järjestössä?” Järjestösihteerin paikalle tarvitaan äitiyslomaisijaista ensi tammikuusta lähtien.” Christoffer soitti SFV:n kansliapäällikön ominaisuudessa. Hän oli itse aloittanut kansliapäällikön työt vuonna 1987. Näin alkoi monivuotinen ystävyys ja yhteistyömme.

Christoffer oli merkittävä kulttuurivaikuttaja ja kansanvalistaja ja hänellä oli aina monta rautaa tulessa. Christoffer toimi vuosien varrella erilaisissa luottamustehtävissä. Hän toimi monen yrityksen, koulun ja järjestön puheenjohtajana. Näistä voi mainita muutamia: Schildts Förlag, Atena Förlag, Finns folkhögskola, Solvalla idrottsinstitut, Svenska studieförbundet, Institutet för distansstudier (Distis), Axzell, Finlands svenska sång- och musikförbund sekä Svenska studieförbundet joka on monen suomenruotsalaisen järjestön kattojärjestö.

Christoffer piti myös yhteistyötä suomenkielisten järjestöjen ja kentän kanssa tärkeänä ja hän toimi vuosien saatossa myös Vapaan sivistystyön yhteisjärjestön (VSY) puheenjohtajana. Christofferin aloitteesta toteutettiin myös kulttuuritalo G18 Helsingin Yrjönkadulla sekä FST:n aamuohjelma ”Min morgon”. Myöskään säätiömaailman sekä eri yritysten hallitukset ja kabinetit eivät olleet hänelle vieraita.

Kesälomien jälkeen elokuussa 1994, kun istuimme aamukahvilla SFV:n kahvihuoneessa, Christoffer sanoi minulle: ”Distiksen rehtorin paikka vapautuu, oletko kiinnostunut?” Hämmennyin työtarjouksesta niin, että pyysin päivän miettimisaikaa. Ilmoitin seuraavana päivänä, ettei tällaisesta työtarjouksesta voi kieltäytyä. Tapahtuma kertoi paljon Christofferin luonteesta; hän oli spontaani mutta toisaalta hyvin määrätietoinen. Samaa spontaanisuutta hänestä pursui SFV:n kulttuurimatalla USA:ssa syksyllä 1996. Viettäessämme iltaa bostonilaisessa ravintolalaivassa Christoffer yht’äkkiä hypäsi tanssilattialle ja alkoi tanssia silloin suosittua Macareenaa. Matkanjohtaja

sai esimerkillään muutkin tanssimaan. Musiikki ja laulu olivat hänelle tärkeitä.

Christoffer kirjoitti useita kirjoja sekä lukemattomia artikkeleita eri lehtiin ja julkaisuihin. Hän oli myös monivuotinen *Svenskbygden*-lehden päätoimittaja.

Sain työtoverina seurata läheltä monen vuoden ajan Christofferin työkapasiteettia ja kirjallista luomisvoimaa. Hän oli useimmiten ensimmäinen aamulla konttorilla ja viimeinen, joka sieltä kotiin lähti.

Vaihdettuani työpaikka kahdeksan SFV-vuoden jälkeen en tavannut Christofferia moneen vuoteen. Lähettelimme toki joulukortteja ja seurasin netistä ja lehdistä, mitä hänelle ja SFV:lle kuului.

Viimeisen kerran tapasin Christofferin hänen 60-vuotispäivillään keväällä 2009. Paikalla oli myös hänen vaimonsa Maj-Len, joka menehtyi syöpään vain muutamia kuukausia myöhemmin, sekä heidän kolme aikuista lastaan. Syntymäpäivä vastaanotto oli G18 -salissa ja onnittelijoiden pitkä jono kiemurteli Yrjönkadulla. Paikalla oli päivän aikana satoja onnittelijoita sekä lehdistöä. Tämä syntymäpäivävastaan-

otto kertoi kaiken Christoffer Grönholmista. Siellä hän seiso, poikamainen virne kasvoillaan vastaanottamassa onnitteluita. Hänestä todella pidettiin. Silloin emme tienneet, että hän menehtyisi sairauteen 62-vuotiaana vain kaksi vuotta myöhemmin. Hän oli vaikutusvaltainen, karismaattinen, iloinen ja aina ystävällinen ihminen, joita lukemattomat ystävät, tuttavat ja työtoverit jäivät kaipaamaan.

Itselleni Christofferin poismeno aivan liian nuorena oli järkytys, joka yhä tuntuu epätodelliselta ja epäoikeudenmukaiselta. Olen Christofferille ikuisesti kiitollinen saamistani mahdollisuuksista ja ystävyydestä, joka säilyi loppuun asti.

Stig Blomqvist
VTM, koulutussuunnittelija
Arcada ammattikorkeakoulu